

Eva Andreas

”Bön”

Sorbykyrkan 181020

Förklaring: Det här är mer ett bibelstudium än en predikan. Första avsnittet handlar om Jesus som bedjare och det andra om vad Jesus sade om bön. Till första avsnittet hade jag ett stort hjärta, och sedan satte jag efter hand upp lappar med de ord som är stor text på i den löpande texten. I andra delen använde jag en T-shirt som symboliserar lärjungarna, och satte lappar på den med de ord som är stor text på i texten. Alla bibelhänvisningar finns i slutet.

Det här får symbolisera Jesus,

ett stort hjärta, hans kärlek, hans nåd mot oss och hans trofasthet. Det står inte så många gånger i evangelierna att han bad, utan mer att han förmedlade kraften ifrån Gud genom att lägga händerna på människor, genom att tillsäga dem helande eller syndernas förlåtelse o s v. Hur kunde han veta hur han skulle göra? Jo genom att han hade livsgemenskap med Fadern, en stor närhet.

NÄRHET

Jag och fadern är ett sa han, och det innebar att han inte behövde be utan bara kunde ge vidare av allt det goda från Gud till människorna, utifrån vars och ens livssituation.

Men vem är Jesus, hur kan man beskriva honom? Ja, det finns det många sätt att göra på, men i det här sammanhanget skulle jag vilja lyfta fram två begrepp: Herre och huvud för församlingen. Han är Herre

HERRE

Ett uttryck som också kom att bli den första kristna trosbekännelsen, vilket innebär att han är högre än allting annat, den som har fått all makt i himlen och på jorden, den som kan se, som kan gripa in och göra det omöjliga möjligt och som gör det med rätt och rättfärdighet, Ett herravälde som också berör den som bekänner honom som Herre,

som tror på honom. Rom10:10 "Ty om du med din mun bekänner att Jesus är Herre och i ditt hjärta tror att Gud har uppväckt honom från de döda, skall du bli räddad/frälst". 2 Petr 3:18. Väx till i nåd och i kunskap om vår **herre** och frälsare Jesus Kristus. Hans är härligheten, nu och till evighetens dag, amen.

Denne Herre är också "huvudet för församlingen"

HUVUD

Allt lade han under hans fötter, och honom som är huvud över allting gjorde han till huvud för kyrkan, som är hans kropp, fullheten av honom som helt uppfyller allt. (Ef 1;22) – alltså den som vill leda och se till att församlingen fungerar och gör det han vill. Om man tar bilden av kroppen som Paulus använder i 1 Kor 12 så är Jesus hjärnan som ger varje del impulser och hjälp så att hela kroppen ska fungera på ett bra sätt. Han är den som ger stöd och hjälp, som har lovat att leda och är den som enligt Ef 3:20 verkar i oss med sin kraft och förmår göra mer långt mer än vi kan begära eller tänka.

Detta visade han i mötet med människor, många var de som förundrades och fick sina liv förvandlade. Men för att orka behövde han närheten till och ensamheten med sin fader.

GEMENSKAP

Det står flera gånger om hur han drog sig undan till en öde trakt, eller upp på ett berg för att be och vara i stillhet. Sedan kunde han med förnyade krafter möta utmaningar.

Vi läser flera gånger om hur han bad tackbönen över maten och det räckte till många.

TACK

När nattvarden instiftades bad han tackbönen, Och när han efter uppståndelsen mötte de sorgsna lärjungarna på väg till Emaus, var det när han läste tackbönen som de kände igen honom.

Han välsignade barnen,

VÄLSIGNELSE

och i samband med himmelfärden lärjungarna.

Jesus bad för sina lärjungar

FÖRBÖN

och för alla dem som ska komma till tro på honom och därigenom också för oss att vi ska kunna leva nära honom och vara ett, och att vi ska bli bevarade och beskyddade, och kunna leva mitt i världen, men inte av världen.

Men han hade också en mänsklig sida, som vi möter tex i Getsemane,

KAMP

när han våndas, när han ber om att slippa, när han lider så att han gråter blod, men där han till sist ändå kan säga: ske inte min vilja utan din. När han korsfästs så visar han också sin sårbarhet "Min Gud, min Gud, varför har du övergivit mig" men kan ändå till sist konstatera: Det är fullbordat.

Men det slutar inte där. Efter sin uppståndelse fortsätter han att be för oss; (Rom 8:34) Kristus är den som har dött och därtill den som har uppväckts och sitter på Guds högra sida och vädjar för oss.

VÄDJAR

Hebreerbrevets författare skriver (7:25) Så kan han också nu och för all framtid rädda dem som nalkas Gud genom honom, eftersom han alltid lever och kan vädja för dem.

Jesus som har en sådan närhet till fadern utmanar oss att leva ett liv i samma närhet. Han ger oss bilden av att vi som lärjungar ska vara som en gren som får sin näring genom att vara en del stammen, av vinträdet, Jesus själv. Han säger v 16 "Ni har inte utvalt mig, utan jag har utvalt er och bestämt er till att gå ut i världen och bära frukt, frukt som består och då skall Fadern ge er vad ni än ber honom om i mitt namn."

Nu ska vi få möta **Lär Junge**. Låt oss för enkelhetens skull säga han, men det gäller oss alla. Lär Junge har en tro på Jesus, men har lite svårt att ta till sig allt som Jesus säger, men han vill leva nära, han vill lära sig mer,

NÄRHET

och nu ska vi se lite på vad Jesus säger om bön, för bönen är ju ett av de sätt vi kan komma närmare Jesus och få den nära livsgemenskapen med honom. "Be så skall ni få" säger han.

Ja men hur ska man be? Vad innebär det att be? Det handlar inte så mycket om formuleringar, om bönesätt, om böneställning utan om att det kommer från vårt inre, om att det blir ett samtal som är lika naturligt som när vi möter en vän.

HJÄRTATS BÖN

Jag tror att det var Ylva Eggehorn som skrev en dikt som hur hon och Jesus tog en coca-cola i köket en dag och satt och pratade. Bön är inte svårare än så. Men vi har ofta gjort det märkvärdigt och söker fina formuleringar, men Gud ser mycket mer till vårt inre och vår vilja till kommunikation med honom.

För bön handlar om en relation, där man hela tiden lär känna varandra och kommer djupare och djupare. Man skulle kunna säga: När vi ber kommer vi närmare honom. När vi kommer närmare honom ber vi. Det växer fram ett behov av att ha en mycket nära kontakt med honom. Att lära sig be handlar om att **göra** det/att be. Vi kan studera hur mycket som helst om bön, men om det bara blir teori berör det inte.

Be om vad ni vill (Joh 15:7)säger Jesus, be i mitt namn, så att er bön blir i samstämmighet med Guds vilja, så ska ni få det ni ber om.

BÖNESVAR

Vi har fått bibelns ord som rättesnöre, det finns sådant som vi vet att Gud vill, t ex att alla människor ska blir frälsta, att vi ska be om att få del av nåde gåvorna, att vi kan be att andens frukter ska växa i vårt liv, att vi ska be om arbetare till hans skörd, och ibland själva bli bönesvaret. Men vi får också be att han ska leda oss för varje dag och hjälpa oss att förstå hur han leder oss. Fil 4:6 När ni åkallar och ber, tacka då Gud och låt honom få veta alla era önskningar. Då skall Guds frid som är mera värd än allt vi tänker, ge era hjärtan och era tankar skydd i Kristus Jesus.

FRID

Bön handlar också om uthållighet. Inte bara snabba klipp och helst igår, utan om ett långtidsperspektiv.

UTHÅLLIGHET

Jesus drog sig undan för att ha bönenätter, en utmaning till oss att ta oss tid för bön, och kanske inte bara en gång utan många gånger. Ibland är det lättare att be tillsammans med andra, ibland behöver man vara för sig själv. Ibland kan det vara till hjälp att ha formulerade böner, ibland behöver vi själva uttrycka det vi vill. Och i bönen kan man få ta fram allting. Jesus hade psaltaren som bön- och lovsångbok och där finns livets alla känslor med. Ingenting är borttaget utan det handlar om allt från djupaste vrede till jublande glädje.

Vi får vara helt ärliga i vår bön, men också göra det med en vetskap att Gud kan komma med oanade möjligheter, men också utmaningar som bönesvar, att han kan visa oss på lösningar som kanske inte alltid är enkla, men som i samarbete med honom kan lösa upp olika situationer. Hebr 4;25,16 Vi har inte en överstepräst som är oförmögen att känna med oss i våra svagheter, utan en som har prövats på alla sätt och varit som vi men utan synd. Låt oss därför frimodigt träda fram till nådens tron för att få förbarmande och nåd i den stund då vi behöver hjälp.

FRIMODIGHET

Bönen innebär också att han vill ge oss vishet, både mänsklig och andlig.

Jak 1:5 Om någon av er brister i vishet skall han be till Gud, som ger åt alla utan förbehåll eller förebråelser, och han skall få vad han ber om.

VISHET

Kol 1:9 Vår bön är att ni skall fyllas av kunskap om Guds vilja, med all andlig vishet och insikt.

Men Jesus ger också uppmaningar. I Mark 11:24 säger han till sina lärjungar "Tro att ni skall få allt det ni ber om i er bön, då blir det så. Och när ni ställer er och ber, skall ni förlåta dem som ni har något otalt med. Då skall också er fader i himlen förlåta era överträdelser.

FÖRLÅTA

Här skulle man kunna prata om ett villkorat bönesvar. Om ni förlåter ska ni bli förlåtna.

Och så till sist. Lärjungarna bad en gång Jesus att lära dem att be. De var uppväxta i den judiska synagogan, de hade fått lära sig alla böner, visste hur man gjorde, men tydligen gjorde Jesus på något annat sätt, kanske innerligare, mer nära, mer enkelt. Och i det sammanhanget lär han dem "Vår fader"

VÅR FADER

Matt 6:9-13 Vår fader, du som är i himlen. Låt ditt namn bli helgat. 10Låt ditt rike komma. Låt din vilja ske, på jorden så som i himlen. 11Ge oss i dag vårt bröd för dagen som kommer. 12Och förlåt oss våra skulder, liksom vi har förlåtit dem som står i skuld till oss. 13Och utsätt oss inte för prövning, utan rädda oss från det onda.

En bön som handlar om hela livet, och som börjar med det innerliga tilltalet vår Fader, pappa, visa vem du är, låt oss få se ditt rike, gudsriket växa, och låt oss få vara ambassadörer för ditt rike och hjälp oss att lita på att du tar hand om de vardagliga nödvändigheterna. Låt oss ha goda relationer med varandra, och hjälp oss att se att din kraft är mycket större än vår egen, och att du beskyddar oss och hjälper oss.

Det handlar om en nära relation.

RELATION

Lär Junge har fått mycket att tänka på och han inser att han inte behöver vara så rädd för vad närheten kan betyda. Han är ju inte ensam. Jesus finns vid hans sida och de får mötas och liksom krama om varandra. Och komma ihåg Höga Visans ord. Min vän är min och jag är hans. Och på samma sätt få vi komma nära Jesus, och mer och mer lära oss be och lära av honom.

AMEN

Jag och fadern är ett: Joh 10:30, Joh 17:21
 Jesus är Herre: Fil 2:11, 1 Kor 12:3 2 Petr 3:18, Rom 10:10
 Jesus är huvudet för församlingen: Ef 1:22
 Församlingen en kropp: 1 Kor 12:12-27
 Verkar i oss med sin kraft: Ef 3:20
 Drog sig undan: Matt 14:23, Mark 1:35, 6:46, Luk 5:16, 6:12, 9:18, 9:28, 11:1,
 Bad tackbönen: Matt 14:19, 15:36, 26:26-27, Mark 6:41, Mark 14:22-23, Luk 9:16, 22:19-20, 24:30-31, Joh 6:11,
 Välsignar: Mark 10:16, Luk 24:51
 Förbön för lärjungarna: Joh 17:1-26
 Getsemane: Matt 26:36-46; Mark 14:32-42, Luk 22:39-46
 Korset: Matt 27:45-56, Mark 15:33-41, Luk 23:26-49, Joh 19:30
 Ber för oss: Rom 8:34, Hebr 7:25
 Vinträdet och grenarna: Joh 15-17
 Be så skall ni få: Matt 7:7-11, Luk 11:5-13
 Hjärtats bön: Matt 6:5-8,
 Be om vad ni vill: Joh 15:7, Joh 14:12-14, Fil 4:6-7
 Att få komma till honom med frimodighet och när vi behöver hjälp: Hebr 4:15-16
 Vishet Jak 1:5, Kol 1:9
 Förlåt varandra: Mark 11:24-25, Matt 6:12, Luk 11:4
 "Vår Fader": Matt 6:9-13, Luk 11:1-4
 Min vän är min och jag är hans: Höga Visan 2:16, 6:3, 7:10

"När vi ber kommer vi närmare honom.
 När vi kommer närmare honom ber vi".